

Леонід Володимирович Пекач, Валентина Василівна Сідлецька

ШКОЛА № 1 ЗА 60 РОКІВ

м. Старокостянтинів

2025

ЗМІСТ

I. З ІСТОРІЇ СТАНОВЛЕННЯ СТАРОКОСТЯНТИНІВСЬКОЇ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ І-ІІІ СТУПЕНІВ № 1	3
II. ВІД МИНУЛОГО ДО СУЧАСНОСТІ	9
1. Провідні напрямки роботи педагогічного колективу школи	9
2. Навчально-виховна діяльність учнівської громади	15
III. ВОНИ ТВОРИЛИ І ТВОРЯТЬ ІСТОРІЮ	18
IV. ГОРДІСТЬ НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ	29
1. Випускники школи, які обрали професію вчителя	29
2. Герої-випускники	30
3. Результативність роботи Старокостянтинівської ЗОШ І-ІІІ ступенів № 1	41
V. ІННОВАЦІЇ У ДІЯЛЬНОСТІ СТАРОКОСТЯНТИНІВСЬКОЇ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ І-ІІІ СТУПЕНІВ № 1	47

I. З ІСТОРИЇ СТАНОВЛЕННЯ СТАРОКОСТЯНТИНІВСЬКОЇ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ І-ІІІ СТУПЕНІВ № 1

Старокостянтинівська середня школа №1 була збудована на честь 50-річчя Жовтневої революції в 1965 році.

До цього школа була розміщена у двоповерховому будинку по вулиці Пушкіна 52 (приміщення дореволюційної гімназії).

До революції 1917 року в м.Старокостянтиніві було 3 школи, міське двокласне училище, 2 церковно-приходських школи і гімназія, яку утримував нотаріус Соколовський.

Починалося все в 1905 р. з невеличкого приміщення, якого вже й сліду немає в Старокостянтиніві. Гімназія, що її відкрив пан Соколовський, прийняла на навчання біля тридцяти дітей. Через 2 роки її власник збанкрутував і над гімназією нависла загроза закриття. Проте через деякий час гімназисти були переведені в приміщення, викуплене громадою, яка пройнялася клопотами навчального закладу. Тоді ж виникла думка про будівництво нової гімназії.

Колишній фурман багатого поміщика, що проживав у володінні Замчисько, пан Тройнер, у 1909 р. власним коштом збудував нове приміщення і утримував гімназію до 1911 р.

У 1911 р. гімназію закривають, бо смотрителю не вдалося добитися її переведення на державне утримання, а коштів, одержаних як плата за навчання від гімназистів, не вистачало. Проте на вимогу громади, Міська Дума змушена була порушити клопотання про відкриття гімназії, подальше її існування на правах казенних з 1912 р.

З цього часу і до 1920 р. – настав період Ренесансу для навчального закладу, час бурхливого розвитку і становлення.

Та вже з 1921 року наступає час реорганізації – спочатку в соціально-економічну, а через 2 роки – в семирічну трудову школу. Через десятиліття школу назвали середньою українською школою міста. Перший її випуск відбувся в 1935 році.

З 1946 р. – Перша школа – єдиний середній навчальний заклад, де викладання ведеться українською мовою.

В школі нараховувалось 1200 учнів, з яких 250 були вихованцями дитбудинків. Цих дітей осиротила війна. В школі було 32 класи. Навчання проводилось у дві зміни.

У 1947 році в місті вперше загравав оркестр середньої школи № 1, керівником якого був Первак Василь Абрамович.

Зацікавив спортивно-масовою роботою учнів учитель фізичного виховання Сіпайло Леонід Дмитрович. Першість в області завоювали шкільні футболісти, вони ж були учасниками фінальних республіканських змагань.

Будувались нові приміщення, в яких розташовувались восьмирічні і середні школи – цукрозаводська № 6 і № 7 (сучасна № 8). Частина учнів школи № 1 була переведена у ці школи, а це дало можливість частково розвантажити її.

Щоб ліквідувати відрив навчання від життя, щоб учнівська молодь одержувала в школі теоретичну і практичну підготовку до майбутньої праці в промисловості і сільському господарстві, у 1956 році при школі створено майстерні по обробці дерева на 20 робочих місць, по обробці металу – на 25 робочих місць. Майстерні були обладнані верстатами та інструментами на суму 24041 крб. Там учні навчилися користуватися інструментами, виготовляти навчальне приладдя, проводити ремонт шкільних меблів. Силами учнів старших класів виготовлено 15 столярних верстатів, проведено огорожу шкільного подвір'я та дослідної ділянки (600 погонних метрів), виготовлено ручки для лопат, сап,

граблів, молотків, зроблені стелажі для шкільної бібліотеки, електрифіковано і радіофіковано школу, виготовлено карнизи для вікон, рамки для портретів. І цей перелік виконаних робіт далеко не повний.

Школа брала активну участь у допомозі колгоспам району в збиранні врожаю картоплі: в 1955 році зібрано з 28 га. 2864 ц., в 1956 році – 31,6 га. – 3169 ц, 1957 році – 25,9 га. – 2592 ц.

Також було насаджено парк на площі 10 га. Комсомольською і піонерською організаціями школи в I кварталі 1958 року зібрано і здано державі 15,5 тонн чорного металу.

Значну допомогу надали учні колгоспові у розведенні водоплавної птиці (зібрано 2550 шт. яєць). Навчальний заклад виховував в учнів любов до праці, науки і техніки.

Школа і шкільний зал прикрашені картинами, які намалювали учні художнього гуртка «Юний художник». Старанно вирощував юних художників учитель Олександр Сергійович Маринич. Систематично працюють гуртки: «Юний фізик», літературний, хоровий, хімічний, «Юний технік», юннатів, активно працює духовий оркестр.

Ініціативне, широке поле самодіяльності, зв'язок з життям – ось основні методи роботи колективу піонерів дружини ім. Олександра Матросова.

Міцно ввійшли в життя дружини численні свята: «Свято школи», яке традиційно відзначається 30 серпня, «Останній дзвінок» – день закінчення навчання 10-класників, «Свято врожаю» – 20 жовтня, «Веселий Першотравень» – піонерське вогнище, походи в природу «Назустріч весні», «Золота осінь», «По рідному краю».

З 1956 року входить у традицію святкування Дня народження піонерського загону, зустрічі з визначними людьми старших поколінь.

У грудні 1957 року при піонерській організації створено жовтенятську групу, до якої прийнято учнів 1-2 класів. Пожвавішала робота в піонерських загонах: збори загонів проводяться з урахуванням

інтересів і бажань піонерів, широко запроваджено дух змагання, багато зборів проводиться у викладі цікавої, захоплюючої гри.

Піонерська організація провела значну громадсько-корисну роботу.

У 1958 році налагоджено тісний зв'язок з шефами військової частини.

З 1964 року велика увага приділялася естетичному оформленню шкільного приміщення, актового залу. В школі створено кабінет суспільствознавства, педагогічний кабінет, оформлено стенди і альбоми, проводяться літературні конференції, педчитання, і, як завжди, на першому місці – якість знань та суспільно-корисна праця учнів. У 1964-1965 н.р. з відзнакою закінчили школу 6 учнів: Білецька Лариса, Гудим Надія, Івасюк Володимир, Черняк Георгій, Ярошенко Світлана, Комар Ганна. У цьому ж році школа збрала 42 тони металобрухту, з якого виготовлено автобус з надписом: «Виготовлено з металобрухту, зібраного учнями Старокостянтинівської середньої школи № 1».

У 1964 році у місті закладено фундамент для будівництва нового типового шкільного приміщення у центрі міста. І вже у листопаді 1965 року школа святкувала своє новосілля. У шкільному календарі з'явилась ще одна дата – 19 листопада 1965 р.

Свято відкрив голова райвиконкому Шимков Микола Георгійович, секретар райкому партії Сторожук Іван Якович привітав колектив будівельників з успішним завершенням будівництва, а учнів і вчителів – з новосіллям і побажав великих творчих успіхів у навчально-виховній роботі. В урочистій обстановці будівельники вручають символічний ключ директору школи.

Секретар РК КПУ Сторожук І.Я. перерізає стрічку. На свято запрошуються будівельники, батьки, представники громадськості міста. В актовому залі на 500 місць йде концерт художньої самодіяльності.

Теплі і щирі привітання одержали учні в день відкриття школи від генерала Сафонова, який очолював визволення міста

Старокостянтинова.

У новому будинку – 24 класні кімнати, 6 світлих просторих рекреацій, обладнані за сучасними вимогами кабінети – фізичний, хімічний, біологічний, технічних засобів. Чудовий актовий зал, спортзал, майстерні по обробці металу та столярна. Працює їдальня, буфет.

Весною 1966 року вчителі та учні насадили біля школи фруктовий сад, облаштували квітники, обсадили територію школи кущами, декоративними деревами, обладнали спортивний, географічний майданчик.

З 1966-1967 н.р. у школі працює підклас по підготовці вихователів дошкільних закладів. За 2 роки випущено 67 вихователів.

Школа займає I місце в області по обладнанню та естетичному оформленню, одержала обласний вимпел за зразковий санітарний стан, триває першість по району у художній самодіяльності, збору металобрухту, має значні спортивні досягнення.

Піонерська організація стає переможцем Всесоюзного змагання і нагороджується грамотою ЦК ЛКСМУ.

Оцінюючи роботу педагогічного колективу, райком партії та райвиконком на честь 50-річчя Радянської влади вручили йому на вічне збереження пам'ятний прапор.

В 1990 році – добудовано приміщення для шестиліток.

З 1997 року – це загальноосвітня школа I-III ступенів №1.

За сорокалітню історію школи її випускниками стали 3953 учні, з них 245 закінчили із золотими медалями, 79 – із срібними.

Школа сьогодні:

- це другий дім майже тисячі школярів, державний освітній заклад, в якому працює понад 80 висококваліфікованих педагогів;
- це перший в місті вищий навчальний заклад дистанційного навчання груп Київського міжнародного університету розвитку людини «Україна»;

- це філія престижних вузів України: Київського міжнародного університету, Національного авіаційного університету, Хмельницького економічного університету;
- це центр освіти і творчості, професіоналізму і культури, патріотизму і толерантності;
- це материнська школа, яка готує дошкільнят до вступу в 1 клас (на її базі з 1997 року діє школа «Чомучка»);
- це берегиня історії України, народних звичаїв, традицій, обрядів, які відтворюють:
 - народний художній фольклорний гурт «Подільночка» (керівник – Куновська Т.Д.);
 - зразковий гурт декоративно-прикладного мистецтва «Зернятко» (керівники – Калібабчук Т.П., Коломієць О.П., Гур'єва Т.І.);
 - гурт «Вишивка Поділля» (керівник – Сулова Г.Б.).
- це центр натхнення, грації, краси, що діє на базі зразкового танцювального гурту «Арабеск» (керівник Буєва О.В.);
- це клуб здорового способу життя, який готує волейболістів, футболістів, легкоатлетів, юних туристів-краєзнавців, шахістів;
- це експериментальний майданчик щодо питань розвитку учнівського самоврядування учнів 8-11 класів на базі молодіжного об'єднання «Старшокласник»;
- це гостинний дім для всіх, хто поважає та цінить Освіту, Школу, Дітей, Майбутнє, Надію та Добро.

II. ВІД МИНУЛОГО ДО СУЧАСНОСТІ

Вона була юною, гарною, затишною, в ній пахло фарбою, новими меблями. За класикою життя у школі сіяли розумне, добре, вічне. І протягом багатьох років вона зростила, навчила й виховала тисячі випускників, які сьогодні на різних материках та країнах, у різних сферах та галузях, установах та структурах...

1. Провідні напрямки роботи педагогічного колективу школи

Юну школу зводив на ноги її перший директор, заслужений працівник освіти України, *В'ячеслав Трохимович Олійник* який в 1974 році був удостоєний почесного звання Заслуженого вчителя Української РСР.

Багато зусиль і праці доклав до становлення школи заслужений вчитель України та Почесний громадянин міста Старокостянтинова *Леонід Володимирович Пекач*, який очолював педагогічний колектив 26 років.

З листопада 2001 по серпень 2020 року відповідальність за школу, зміни у навчально-виховному процесі відповідно до сучасних вимог несла *Надія Василівна Гудзь*, відмінник освіти України, вчитель методист, яка у 2018 році була нагороджена нагрудним знаком «Василя Сухомлинського».

З лютого 2021 року наш заклад очолює *Валентина Василівна Сідлецька*.

19 листопада 1965 року розпочався фактично новий літопис Старокостянтинівської середньої школи №1. В цей день учнівський та педагогічний колективи школи перейшли в нове приміщення, побудоване за типовим проектом на 24 класні кімнати та розраховане на 960 учнемісць.

Школа повністю укомплектована матеріальною базою для здійснення навчального процесу та трудового, фізичного і естетичного виховання школярів.

Саме приміщення і пришкільна територія мали досить привабливий естетичний вигляд, утримувались в зразковій чистоті. З переходом школи у нове приміщення, поступово здійснювалось оновлення, омолодження педагогічного колективу. На роботу прийшли випускники вузів, які не тільки примножували кращі традиції школи, але й бажали утвердитись як особистості. Для формування їх педагогічної майстерності використовувався, в першу чергу, досвід роботи досвідчених, талановитих колег педколективу школи. В 70-х роках це досвід роботи вчителів початкових класів Царук М.Г., Коваленко М.Г., Буяльської Л.Й., вчительки української мови та літератури Гаврилук О.Й., зарубіжної літератури Босіної Н.Д., Дзядзіної Л.М., англійської мови Жмурко Н.П., математики Дюкової Л.С., малювання та креслення Маринича О.С., біології Полотнянко О.С. та ін. Методику їхньої роботи, сформовані шкільні традиції, авторитет педколективу зміцнило та розширило молоде покоління вчителів. У 80-90-х роках це були вчителі початкових класів Калібабчук Н.Н., Калінська В.К., Грицюк Г.А., Петрук Л.І., Павленко Н.О., вчителі української мови та літератури Коваленко Н.І., Радецька Г.В., математики Пекач Т.І., Вінніченко С.І., фізики Козак Е.А., Якимчук Р.І., хімії Бубон М.О., біології Грищенкова Г.М., співів Куновська Т.Д., фізвиховання Полупан М.О., Онуфрійчук В.І.. Вихованці даних вчителів мали міцні знання, високі досягнення в предметних олімпіадах, різноманітних конкурсах та змаганнях.

В 1973 році педколектив школи першим в області започаткував роботу школи за кабінетною системою навчання. Вже через рік для ознайомлення з досвідом роботи в школі побували делегації відділів освіти, директорів середніх шкіл всіх районів області, проводились обласні та республіканський семінари.

В 1988 році за сприяння депутата Верховної Ради України письменника Павла Загребельного на прохання дирекції школи було надіслано обладнання комп'ютерного класу КУВТ-87 на 12 робочих місць. Це була досить простенька, але на той час єдина на весь район обчислювальна техніка для навчання школярів. Перші роки цим кабінетом користувались старшокласники всіх шкіл міста.

З переходом шкіл на навчання дітей з шестирічного віку дирекція школи першою в місті випробувала практику навчання шестиліток в спеціально обладнаних класах при дитсадках «Зайчик» та «Теремок», а також запровадила при школі роботу «Чомучки» з метою підготовки до школи тих дітей, які не відвідували дитсадок.

В 90-х роках в 1-6-х класах запровадили вивчення інтегрованого курсу «Довкілля». Вивчення цього курсу готувало дітей до вивчення фізики, хімії, природознавства.

В 1978 році силами вчителів та техпрацівників школи збудовано стрілецький тир довжиною 25 м. на 2 бійниці.

В 1990 році введено в дію навчальний корпус для учнів початкової школи на 8 класних кімнат, кабінет музики, ігрову кімнату, спортивний зал та 2 кімнати для трудового навчання. З 2018 року розпочато капітальний ремонт приміщення та реконструкції пришкільної території.

Навчальна база школи та її педагогічний потенціал постійно використовувався для професійної підготовки школярів та мешканців міста.

З 1965 по 1975 рр. при школі працював педагогічний клас, на навчання в якому набирались випускники шкіл. Протягом одного року навчання студенти одержували кваліфікацію працівника дошкільного закладу.

В 1965 році започаткував і діяв майже 30 років Університет педагогічних знань для батьків. Кожної навчальної чверті перед батьками з рекомендаціями по вихованню дітей виступали лікарі, працівники правоохоронних органів, санепідемстанції, викладачі музичної школи, досвідчені педагоги. Своїм досвідом по вихованню дітей ділились окремі

батьки. Щорічно навчальний рік завершувався звітним концертом художньої самодіяльності учнів школи.

З 1963 по 1983 роки юнаки старших класів вивчали автосправу (викладачі Грень В.Т. та Коломієць П.В.). Для формування навичок практичної їзди школа мала 3 вантажівки, належну матеріальну базу автокласу. Після двох років навчання учні здавали екзамени комісії МРЕО і одержували права на водіння (після досягнення 18-річного віку) вантажного автомобіля.

З 1974 року в школах розпочалося вивчення навчальної дисципліни – допризовна підготовка юнаків (військовий керівник Коваленко В.Д). Школа була базовою і відносилася до штабу Прикарпатського військового округу. Майже 30 років в кінці навчального року звідти приїжджали офіцери, які ретельно перевіряли теоретичну та фізичну підготовку юнаків, практичні навички зі стрільби. За результатами цієї перевірки давали випускникам рекомендації щодо вступу до військових училищ. Щорічно по 10-12 юнаків успішно складали вступні екзамени, проходили відповідні комісії і ставали курсантами вищих військових училищ. Протягом 90-х та початку 2000 років при школі працювали комп'ютерні курси (керівник Сиротюк С.Б.).

В ці ж роки працювали річні підготовчі курси з математики та української мови і літератури (керівник Кримська Л.А.) для підготовки до вступу на навчання в Хмельницькому інституті бізнесу.

З 13 березня 2000 року запрацював локальний центр дистанційного навчання від Київського Відкритого Міжнародного Університету розвитку людини «Україна» (завідувач Пекач Л.В.). У вихідні дні студенти відвідували заняття для одержання спеціальності з фінансів, правознавства, бухгалтерського обліку та діловодства. Особливістю цього закладу є те, що створювались спеціальні умови для навчання студентів з обмеженими фізичними можливостями.

Про популярність такої форми навчання по місцю постійного проживання свідчить те, що лише протягом 10 років 271 студент одержали

диплом молодшого спеціаліста, ще 180 бакалавра. Значна частина працюючих спеціалістів міста змогла підвищити свій освітньо-професійний рівень.

Методична робота. Робота шкільних методичних об'єднань будувалась так, щоб кращі надбання більш досвідчених вчителів школи ставали надбанням усього педколективу. Раз у чверть проводились засідання методичних об'єднань з обговоренням проведених відкритих уроків, взаємообміном власного досвіду. Запроваджено індивідуальне взаємовідвідування уроків вчителями, за молодими вчителями закріплювались досвідчені наставники.

Методичні об'єднання мали провідні теми, над якими працювали.

Так, наприклад, методоб'єднання вчителів початкових класів велику увагу приділяло формуванню навичок швидкого, виразного та свідомого читання.

Вчителі математики, фізики, хімії велику увагу приділяли формуванню навичок логічного мислення, розвитку індивідуальних творчих здібностей у школярів.

Вчителі історії, географії, біології широко використовували показ навчальних кінофільмів, діафільмів та інших ТЗН, наочності.

Весь колектив працював над формуванням у дітей навичок самостійної роботи шляхом запровадження дидактичного матеріалу різного рівня складності, дотримання вимог тематичного обліку знань.

Використовувались матеріали фахових методичних видань. Центром такої роботи був шкільний методичний кабінет.

Трудові навички. Педагогічний колектив школи приділяв велику увагу формуванню в учнів трудових навиків, залучення дітей до посильної фізичної праці. Самостійно прибирались ними класні кімнати, де проходили заняття. Крім того, щорічно учні здавали до 80 т металобрухту, 20-25 т макулатури, заготовляли лікарські рослини. Шефствували над територією Меморіалу слави, закріпленої території парку, підбілювали дерева закріпленої вулиці

Острозького, збирали картоплю з площі понад 60 га у підшефному колгоспі с. Воронківці. Праця учнів узгоджувалась з батьками.

Зароблені кошти використовувались для закупівлі екскурсійних путівок в міста-герої Радянського Союзу, якими нагороджували учнів за успіхи в навчанні, олімпіадах, спорті, суспільно-корисній праці. Закупували одяг та взуття для дітей з багатодітних та малозабезпечених сімей.

Шкільні музеї. У 1965 році в школі обладнано «Зал Бойової слави» на матеріалах переписки та зустрічей з ветеранами 7-ї Старокостянтинівської інженерно-саперної бригади ім. ордена Суворова. В 70-80 роках тут щорічно 9 березня, в день визволення міста від німецьких загарбників, проводились зустрічі учнів з гостями – воїнами-визволителями міста.

Музей В.І. Леніна діяв з 1965 по 1985 рр. В ньому проводились урочисті заходи піонерської дружини та комсомольської організації школи.

В 1985 році створено музей «Народознавства» на матеріалах історичного минулого українського народу, його культури, традицій, побуту, господарства.

Понад 10 років проіснував музей історії школи на матеріалах фотографій різних випусків, досягнень школярів. Музей запрацював на початку 2000 року.

Відзнаки педагогічного колективу. За значні досягнення в навчанні та вихованні школярів педколектив школи у 1975 та 1987 роках занесено на обласну Дошку пошани.

В 2006 році Перша школа увійшла в рейтинг «100-топ освітніх закладів України», а в 2017 році матеріали про школу та її педпрацівників (Козака Е.А., Олійника В.Т. та Пекача Л.В.) розміщені в енциклопедії освіти Хмельниччини.

В 2016 році школа Міністерством освіти включена в список 100 тих загальноосвітніх шкіл, які запрацювали за програмою Нової української школи (НУШ).

Робота з батьками. Протягом усіх років дирекція та педколектив школи працював в тісному контакті з батьками. Стало традицією, що після закінчення навчального року батьки проводять повний ремонт тієї класної кімнати, в якій навчалися їх діти. Практично всі господарські питання, що виникали протягом року, дирекція вирішувала тільки через батьків. Особливо така допомога надавалася в період обладнання навчальних кабінетів.

Велике коло питань вирішувалось батьківським комітетом, очолюваний головами комітету Д. Студінським, Л.Г. Бойчуком та ін.

Комітет займався використанням фонду всеобучу, організацією дозвілля та відпочинку дітей, надання допомоги багатодітним та малозабезпеченим сім'ям.

Особливо велику допомогу надали батьки на початку 2000-х років по осучасненню матеріальної бази. За кошти батьків в усіх класах замінено парти на учнівські столи, закуплено нові класні дошки, придбано комп'ютерну техніку.

2. Навчально-виховна діяльність учнівської громади

Якщо у 70-х роках в школі було по дві паралелі в початковій та середній школі та по 4 – у старшій школі (по 2 класи у 9-10 класах доукомплектовувались випускниками дочірніх восьмирічних шкіл № 4, с. Григорівка та с. Пашківці), то уже з середини 80-х років в усіх класах було по 4 паралелі. І це при тій умові, що з реорганізацією дочірніх восьмирічних шкіл в них відкрилась старша школа.

Крім дітей закріпленого мікрорайону в школу масово вели дітей з інших мікрорайонів. В місті кожна елітна сім'я, батьки якої працювали в партійних, державних, правоохоронних органах, були керівниками підприємств, установ, заводів, а також лікарі вважали престижним віддати дітей на навчання в Старокостянтинівську середню школу №1.

Кількість першокласників сягала до 160-170 дітей.

Батьків приваблювали не тільки комфортні для навчання дітей умови, але й досвідчений, ініціативний та працьовитий педколектив.

Лише в період з 1975 по 2000 роки атестат про середню освіту було вручено 2160 випускникам, з них 236 за відмінні успіхи в навчанні та зразкову поведінку нагороджено Золотою чи Срібною медаллю, понад 400 випускників нагороджено грамотою «За особливі успіхи у вивченні окремих предметів».

Щорічно понад 10 % учнів школи нагороджувались Похвальними грамотами «За відмінні успіхи в навчанні», ще біля 70 % закінчували навчальний рік на «4» та «5». Школа працювала без другорічників.

Високу якість знань учні підтверджували успішним виступом на олімпіадах. Лише за цей період 35 учнів школи виборювали призові місця з математики, фізики, хімії, української мови та літератури на республіканських олімпіадах.

Випускниця школи Балабон Ольга у 2006 році зайняла друге місце на міжнародній олімпіаді з хімії, що проходила у Москві.

Випускники школи успішно складали конкурсні іспити при вступі до ВУЗів, де показник школи був на порядок вищий республіканського.

Пріоритетними навчальними предметами були математика та рідна мова. Навчання дітей школи в усі роки здійснювалось лише рідною українською мовою.

Учнівські творчі колективи. Більше 30 років успішно працюють учнівські колективи, які започаткували свою роботу наприкінці 80-х років.

Народний фольклорний гурт «Подоланочка» (керівник Куновська Т.Д.) був багаторазовим дипломантом міжнародних фестивалів, учасником телепередач. У 1989 році хор школи першим в області виконав пісню «Ще не вмерла Україна» М. Вербицького на вірші П. Чубинського, яка згодом стала Гімном нашої незалежної держави.

Зразковий танцювальний колектив «Арабеск» (керівник Оксана Буєва) був і є незмінним учасником міських урочистостей.

Футбольний клуб «Вікторія» неодноразово виборював призові місця на турнірах різних рівнів (тренер Василь Онуфрійчук).

Пам'ятні зустрічі. Із багато численних зустрічей, що проходили в школі пам'ятними є зустрічі в 1976 та в 1984 роках з двічі Героєм Радянського Союзу, льотчиком-космонавтом, генералом Георгієм Тимофійовичем Береговим.

Теплі спогади залишила зустріч педколективу та учнів школи з вокальним тріо «Золоті ключі» у складі народної артистки Ніни Матвієнко, Заслужених артистів Валентини Ковальської та Марії Миколайчук.

Чимало випускників різних років випуску зібрала зустріч з нагоди відзначення 50-річного ювілею школи у 2015 році.

У 2018 році відбулась перша міжнародна зустріч з американськими льотчиками, які приймали участь у військових навчаннях країн НАТО у нашому місті.

III. ВОНИ ТВОРИЛИ І ТВОРЯТЬ ІСТОРІЮ

Сьогодні в школі працюють:

- вчителі-методисти – 14
- старші-вчителі – 24
- відмінники освіти України – 5
- вчителі, що мають вищу кваліфікаційну категорію – 45
- вчителі, що мають першу кваліфікаційну категорію – 7
- вчителі, що мають другу кваліфікаційну категорію – 3

Керівники школи

В 1963-1975 рр. директором школи працював Олійник В'ячеслав Трохимович (1927-2021).

Нагороди: орден Трудового Червоного Прапора (1971 р.), Звання заслужений вчитель (1975 р.), орден Дружби народів (1986 р.), почесний знак «За сумлінну працю».

У 1975-2001 рр. – Пекач Леонід Володимирович (1939 р.н.).

Нагороди: відзнака журналу «Воспитание школьников» в рубриці «Лучшие руководители школы», звання заслужений вчитель (1998 р.), Почесний громадянин м. Старокостянтинова (2000 р.), занесений Книгу педагогічної слави України (2007 р.). Педагогічний стаж – 57 років.

У 2001-2021 рр. – Гудзь Надія Василівна.

Відмінник освіти України, вчитель-методист. Нагороджена Грамотою Міністерства освіти і науки України, Грамотою Президії Верховної Ради України, Почесним нагрудним знаком «Василь Сухомлинський».

З 2021 р. – Сідлецька Валентина Василівна.

Випускниця школи, вчитель-методист, Відмінник освіти і науки України. Нагороджена Грамотою МОН України, Грамотою Хмельницької обласної ради, Грамотою Хмельницької обласної державної адміністрації.

Заступники директора школи:

- з навчально-виховної роботи:

Артюшенко Олексій Андрійович

Пекач Леонід Володимирович

Кухарчук Надія Степанівна

Каленюк Тетяна Василівна

Кримська Любов Анатоліївна

Сиротюк Світлана Борисівна

- *початкової школи:*

Дайчман Олександра Соломонівна

Калібабчук Неоніла Никонівна

Гудзь Надія Василівна

Сідлецька Валентина Василівна

Мазур Тетяна Сергіївна

- *з виховної роботи:*

Гробман Хома Якович

Чвертняк Надія Йосипівна

Дорожко Марія Миколаївна

Соколовська Олена Михайлівна

Секретарі школи

- Скиба Розалія Василівна
- Тернюк Валентина Олександрівна
- Гаврилюк Світлана Анатоліївна
- Дорожко Ольга Василівна

Завідуючі бібліотекою

- Кравецька Ліна Леонтіївна
- Шевчук Раїса Гергіївна

Керівники допризвнної підготовки юнаків

- Грищук Сергій Якович
- Коваленко Володимир Денисович
- Прокін Олександр Іванович

Медичні працівники

- Воробієвська Алла Костянтинівна

- Бубон Галина Михайлівна
- Хом'як Леся Володимирівна
- Мороз Наталія Сергіївна

**Педагогічний колектив Старокостянтинівської загальноосвітньої
школи І-ІІІ ступенів № 1 за 60 років існування**

Педагоги, які раніше працювали в закладі освіти

1. Вчителі початкової школи:

- Царук Марія Григорівна
- Буяльська Лідія Йосипівна
- Заїка Ольга Михайлівна
- Камінська Валентина Кирилівна
- Калібабчук Неоніла Никонівна
- Кушпер Галина Яківна
- Грень Галина Федорівна
- Скоп Галина Антонівна
- Наконечна Любов Яківна
- Урвант Людмила Олександрівна
- Салій Лідія Іванівна
- Павленко Надія Олександрівна
- Коломієць Оксана Петрівна
- Семенюк Світлана Петрівна
- Синячова Олена Дмитрівна
- Козак Ася Демидівна
- Доманська Ніна Ананіївна
- Доманська Світлана Василівна
- Горделюк Наталія Андріївна
- Музика Ольга Василівна
- Суліма Ольга Кузьмівна
- Воробієвська Ольга Михайлівна

- Світайло Людмила Олександрівна
- Старостюк Паша Дем'янівна

2. Вчителі української мови та літератури:

- Кухарчук Надія Степанівна
- Дойчман Олександра Соломонівна
- Дорожко Марія Миколаївна
- Коваленко Надія Іллівна
- Нікітнюк Оксана Йосипівна
- Волошина Людмила Дмитрівна
- Прушек Ніна Миколаївна
- Радецька Галина Василівна
- Кухарук Надія Йосипівна
- Гаврилюк Оксана Йосипівна
- Романюк Ірина Леонідівна
- Мельничук Володимир Павлович
- Борисюк Лариса Олександрівна
- Мончак Надія Дмитрівна
- Козак Надія Іванівна
- Костюк Євдокія Андріївна
- Мартинюк Оксана Василівна
- Царук Марія Григорівна

3. Вчителі зарубіжної літератури:

- Іщук Лідія Іванівна
- Новачук Ірина Василівна
- Ванєєва Тамара Володимирівна
- Жмурко Раїса Петрівна
- Пирха Людмила Миколаївна
- Барановська Лариса Трохимівна
- Кравцова Лідія Миколаївна
- Бадьон Ірина Іванівна

- Прокоф'єва Галина Петрівна
- Бондарчук Тетяна Володимирівна
- Босіна Неллі Давидівна

4. Вчителі історії та правознавства:

- Демчук Петро Антонович
- Юрчук Валентина Петрівна
- Кравчук Таїсія Степанівна
- Петрук Тетяна Андріївна
- Суходольська Лілія Володимирівна
- Мудрик Володимир Ілліч
- Нємцев Іван Микитович
- Чвертняк Надія Йосипівна
- Паламарчук Оксана Іванівна

5. Вчителі математики:

- Данилюк Світлана Миколаївна
- Харченко Станіслава Мусіївна
- Вінніченко Світлана Іванівна
- Дерман Ганна Олексіївна
- Ниник Ольга Пилипівна
- Козак Віра Михайлівна
- Кучманюк Наталя Володимирівна
- Пекач Тетяна Іванівна
- Пекач Леонід Володимирович
- Кияшко Олена Анатоліївна
- Лавренюк Олена Максимівна
- Куляєва Ольга Олександрівна

6. Вчителі іноземної мови:

- Плотнікова Тетяна Василівна
- Богданова Людмила Степанівна
- Лутцева Тетяна Анатоліївна

- Аккерман Галина Семенівна
- Жмурко Ніна Петрівна
- Горнік Лариса Павлівна
- Герасимчук Юлія Леонідівна
- Стремедловська Людмила Іванівна
- Ларіонова Людмила Олександрівна
- Мазур Вікторія Володимирівна
- Мартинчик Алла Володимирівна
- Ніколайчук Ірина Едуардівна
- Воробйова Алла
- Захарчук Світлану Іванівну

7. Вчителі фізики та інформатики:

- Пастушенко Володимир Олександрович
- Альохіна Антоніна Іванівна
- Козак Едуард Антонович
- Радчук Олександр Васильович
- Вапнічний Сергій Дмитрович
- Кирпа Володимир Васильович
- Артюшенко Олексій Андрійович
- Гаврилюк Світлана Анатоліївна
- Іванюк Світлана Олександрівна
- Дух Євгенія Миколаївна
- Шевчук Людмила Сергіївна
- Перов Володимир Дмитрович
- Орціс Михайло Григорович

8. Вчителі хімії та біології:

- Дзюба Сергій Олександрович
- Нікітнюк Микола Тимофійович
- Васьковська Тетяна Анатоліївна
- Родюк Неля Романівна

- Бубон Марія Олексіївна
- Асадчева Василина Минівна
- Радзівон Зінаїда Олександрівна
- Полотнянко Олександра Степанівна
- Хоміцька Ольга Олександрівна
- Куровська Лариса Петрівна
- Бонковська Наталія Віталіївна
- Молдован Алла Алімівна

9. Вчителі географії:

- Шабельник Наталія Миколаївна
- Орловська Валентина Павлівна
- Немлій Алла Іванівна
- Шабельник Наталя Миколаївна

10. Вчителі фізичної культури:

- Віннічук Петро Григорович
- Полупан Микола Олександрович
- Кухарук Андрій Васильович
- Первак Ігор Михайлович
- Рябова Вікторія Володимирівна
- Богуславський Вадим Леонідович
- Дерман Алла Василівна

11. Вчителі трудового навчання:

- Собченко Борис Іванович
- Сулова Галина Борисівна
- Валькова Майя Вікторівна

12. Вчителі креслення:

- Саєнко Володимир Якович
- Маринич Олександр Сергійович

13. Вчителі образотворчого мистецтва:

- Гур'єва Тетяна Іванівна

- Чаплінська Оксана Віталіївна
- Цюпа Людмила Сергіївна

14. Вчителі автосправи:

- Коломієць Петро Васильович
- Грень Василь Терентійович
- Грищук Сергій Якович

15. Педагоги-організатори

- Леочко Ольга Віленівна
- Свердлюк Антоніна Ігорівна
- Томаля Наталія Олексіївна
- Гнатюк Наталія Анатоліївна

16. Психологи

- Білогрива Юлія Олександрівна
- Кожевніков Антон

17. Вчителі музичного мистецтва:

- Литвиненко Михайло Іванович
- Попадьїна Світлана Степанівна
-
- **Канілова Людмила**

*Сучасний педагогічний колектив Старокостянтинівської
загальноосвітньої школи I-III степенів № 1*

1. Бабінська Юлія Ярославівна
2. Бойко Олена Миколаївна
3. Боровик Оксана Петрівна
4. Верьовка Тетяна Юріївна
5. Вилавська Людмила Петрівна
6. Власюк Олена Андріївна
7. Григоренко Сергій Володимирович

8. Грицюк Євгеній Васильович
9. Грищенко Галина Михайлівна
10. Демчук Олександр Володимирович
11. Дехтяренко Ольга Леонідівна
12. Залевська Катерина Іванівна
13. Ільчук Інна Олександрівна
14. Калібабчук Тамара Петрівна
15. Каменюк Світлана Миколаївна
16. Кирилюк Антоніна Миколаївна
17. Кобилинська Наталя Володимирівна
18. Козерацька Людмила Шамілівна
19. Кондратов Леонід Володимирович
20. Кондратюк Лідія Валеріївна
21. Корінчак Алла Миколаївна
22. Коцюк Світлана Василівна
23. Кравчук Віктор Володимирович
24. Кравчук Вікторія Леонідівна
25. Кравчук Світлана Анатоліївна
26. Кримська Любов Анатоліївна
27. Куновська Тетяна Дантонівна
28. Куровська Оксана Михайлівна
29. Курган Ольга Володимирівна
30. Луцюк Наталя Вікторівна
31. Ліпінська Наталія Олександрівна
32. Мазур Тетяна Сергіївна
33. Машталяр Ірина Іванівна
34. Мельничук Наталія Василівна
35. Миколюк Ганна Іванівна
36. Могилевська Юлія Григорівна
37. Моргулець Наталія Анатоліївна

38. Мосейчук Олена Миколаївна
39. Нараєвська Світлана Миколаївна
40. Нижник Людмила Іванівна
41. Нікітюк Лідія Василівна
42. Новікова Наталія Юріївна
43. Онуфрійчук Василь Іванович
44. Онуфрійчук Ірина Георгіївна
45. Остапчук Наталія Миколаївна
46. Покотилюк Віта Василівна
47. Поліщук Світлана Степанівна
48. Поліщук Марина Олександрівна
49. Присяжнюк Ірина Володимирівна
50. Прокіна Ірина Миколаївна
51. Покоюк Валентина Василівна
52. Пшенична Оксана Володимирівна
53. Радзіцька Лариса Вікторівна
54. Сагадіна Валентина Іванівна
55. Самолюк Оксана Дмитрівна
56. Жук Наталія Анатоліївна
57. Сиротюк Світлана Борисівна
58. Сідлецька Валентина Василівна
59. Слюсаренко Світлана Олександрівна
60. Соколовська Олена Михайлівна
61. Сукманюк Світлана Іванівна
62. Холод Анатолій Андрійович
63. Цісарук Тетяна Іванівна
64. Черниш Наталія Миколаївна
65. Ясинчук Тетяна Леонідівна
66. Шевчук Раїса Георгіївна

IV. ГОРДІСТЬ НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

1. Випускники, які працюють у Старокостянтинівській загальноосвітній школі I-III ступенів № 1

Педколектив завжди пишався настирливістю вихованців в одержанні ґрунтовних знань, їх працьовитістю, повагою до своїх вчителів, любов'ю до школи до своєї країни, в якій вирости. А це і є найвищою оцінкою досить важкої професії педагога.

Вчителі-випускники нашої школи

1. Коломієць Оксана Петрівна
2. Сідлецька Валентина Василівна
3. Дев'яткова Тетяна Володимирівна
4. Мазур Тетяна Сергіївна
5. Соколовська Олена Михайлівна
6. Козерацька Людмила Шамілівна
7. Слюсаренко Світлана Олександрівна
8. Самолюк Оксана Дмитрівна
9. Кондратюк Лідія Валеріївна
10. Присяжнюк Ірина Володимирівна
11. Власюк Олена Андріївна
12. Калібабчук Тамара Петрівна
13. Куровська Оксана Михайлівна
14. Мельничук Наталія Василівна
15. Миколюк Ганна Іванівна
16. Ясинчук Тетяна Леонідівна
17. Болкун Світлана Борисівна
18. Мороз Наталія Сергіївна
19. Мельничук Валерій Вікторович
20. Кучманюк Наталія Володимирівна
21. Козак Віра Михайлівна
22. Васьковська Тетяна Анатоліївна

23. Шевчук Раїса Георгіївна
24. Якимчук Раїса Іванівна
25. Родюк Неля Романівна
26. Альохіна Антоніна Іванівна
27. Новачук Ірина Володимирівна
28. Гнатюк Наталія Анатоліївна
29. Томаля Наталія Олексіївна

2. Герої-випускники

ЗАЛОМСЬКИЙ БОГДАН МИХАЙЛОВИЧ

21.03.2003 – 24.02.2022

Розвідник-далекомір військової служби за контрактом у Житомирській області з 29.06.2021.

Загинув 18-річним солдатом 24.02.2022 р. під час обстрілу командно-спостережного пункту у Луганській області.

У березні 2022 року юнак мав святкувати 19-річчя.

Указом Президента України Заломський Богдан Михайлович за особисту мужність та героїзм, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (посмертно).

Рідні і близькі Богдана запам'ятають його як сильного, доброго, щирого і привітного сина і друга.

У Старокостянтиніві у нього залишилися батьки.

ДЕСЯТНЮК ОЛЕКСАНДР ОЛЕКСАНДРОВИЧ

23.06.1988 – 09.03.2022

Старший лейтенант Збройних Сил України.

Народився 1988 року в місті Старокостянтинів Хмельницької області. Навчався у Старокостянтинівській загальноосвітній школі I-III ступенів №1.

З 15 лютого 2015 року брав участь у АТО, ООС.

З лютого 2022 перебував на передовій у складі 59 окремої мотопіхотної бригади імені Якова Гандзюка.

Військова частина, в якій впродовж року без ротацій воював Олександр, була підпорядкована оперативному командуванню «Південь» Сухопутних військ ЗСУ, яка повним складом вирушила обороняти не окуповані території Донецької та Луганської областей на всіх напрямках.

Загинув у бою у березні 2022 під Миколаєвом.

За особисту мужність і самовіддані дії, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі Указом Президента України старший лейтенант Десятнюк Олександр Олександрович нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня (помертньо).

В пам'яті дружини, рідних та друзів він назавжди залишиться веселим, добрим і привітним.

РУСІНОВ МАКСИМ МИКОЛАЙОВИЧ

06.10.1989 – 15.06.2022

Максим Русінов – родом із міста Старокостянтинова, навчався у загальноосвітній школі I-III ступенів №1.

Випускник Львівської національної академії Сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного.

У 2018-2019 учасник проведення ООС. Вже у 2020 його призначено командиром взводу в одній із військових частин на Львівщині.

У 2022 – один із визволителів Київщини у складі 72 ОМБ імені Чорних Запорозжців. Лейтенант, командир взводу із позивним «Алабай». Загинув на Сумщині.

Указом Президента України за мужність і героїзм, високий професіоналізм та вірність військовій присязі нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня (помертньо).

Рідні згадують його як добру, порядну і чуйну людину. Для побратимів він назавжди залишиться щасливим і життєрадісним другом, котрий підтримає та дасть корисну пораду.

У Максима Русінова залишилась мама, сестра, дружина та двоє дітей.

Поховали Героя у рідному місті.

КУБА ТАРАС ВАЛЕРІЙОВИЧ

06.08.1997 – 15.09.2022

Тарас Куба родом із Старокостянтинова.

Навчався у загальноосвітній школі I-III ступенів №1.

Випускник Харківського національного університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба за спеціальністю «Технік авіаційного обслуговування літаків».

Юнак, який щиро вірив в Україну, коли став військовослужбовцем, своїм життям доводив, що крок за кроком мрії стають реальністю.

З лютого 2022 – учасник оборони м. Попасна (Луганщина), де він отримав дві контузії під час важкої оборони міста. На той час у Тараса вже був військовий досвід по обороні і визволенню прикордонних міст східної України. Брав участь у запеклих боях біля Миколаєва та Херсону у складі стрілецького батальйону.

Старший солдат 24 ОМБр імені Короля Данила.

Загинув на Херсонщині у вересні 2022.

За спогадами товаришів, Тарас був душею компанії – людиною, з якою завжди було про що поговорити. Умів підставити плече і прийти на допомогу.

Для друзів він назавжди буде позитивним, активним, життєрадісним, із добрим серцем і душею.

Попрощалися з Кубою Тарасом у рідному Старокостянтинові.

Йому назавжди 25!

За особливі заслуги у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності, у зміцненні обороноздатності та безпеки України,

вірність військовій присязі Указом Президента України нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (помертньо).

СЕВЕРНЮК ЮРІЙ ВІКТОРОВИЧ

06.05.1993 – 04.10.2022

Головний сержант – Севернюк Юрій Вікторович, народився 1993 року у м. Старокостянтинів Хмельницької області.

Після закінчення Старокостянтинівської загальноосвітньої школи I-III ступенів №1 вступив до місцевого професійного ліцею, де здобув середню спеціальну освіту за фахом «Електромонтер».

З 18 років юнак прийняв чітке і виважене рішення пов'язати своє життя з військовою службою. У 2011 році підписав свій перший контракт і розпочав службу в Криму, у підрозділі морської авіації.

В 2014 році він зустрів початок російського вторгнення в Український Крим.

Його військова частина до останнього чинила супротив агресору, але згодом, в неповному складі, змушена була вийти і перебазуватися в м. Миколаїв. Юрій був одним із тих небагатьох, хто під час окупації Криму повернувся в Україну.

Він залишився вірним військовій присязі і далі сумлінно продовжив службу в Морській авіаційній бригаді ЗСУ.

У нього завжди була велика жага до знань. Побратими жартували, що не існує у світі такої техніки, з якою не розібрався б і не полагодив би її «Север». Саме такий позивний був у Юрія.

Він навчався в Одеській національній морській академії, потім вступив на заочне відділення в Миколаївський корабельно-будівельний університет, де отримав диплом бакалавра і здобув неповну вищу технічну освіту. У Миколаєві він одружився, а згодом, у подружжя народився син.

У 2017-2018 рр. – учасник АТО в Донецькій області.

У 2020 р. пройшов повне навчання за кордоном у Туреччині, після чого – на посаді техника авіаційно-технічного загону безпілотних авіаційних комплексів «БАЙРАКТАР».

У 2021 р. нагороджений медаллю «10 років сумлінної служби».

З лютого 2022 р. – у Миколаєві у складі Морської авіаційної бригади. Головний сержант.

Брав участь в обороні м. Миколаєва. Підрозділ був задіяний у процесі визволення острова Зміїний на заході Чорного моря.

Зі слів матері, під час виконання бойових завдань в Кіровоградській області, в м. Кропивницькому, внаслідок ворожого обстрілу, отримав поранення і в пожежі втратив майже всі документи. Після одужання і недовготривалої реабілітації став на захист України і продовжив боронити Батьківщину.

Загинув 4 жовтня 2022 р. біля м. Вознесенськ Миколаївської області при виконанні бойового завдання.

Герою назавжди залишиться 29.

Зі світлин на нас дивиться високий, міцний красень з сяючими, блакитними, неначе небо, очима. Саме так запам'ятали його рідні. Він любив життя, любив Україну і свою родину. Був дуже добрим, щирим, відкритим. Завжди відстоював справедливість, шанував моральні норми та принципи.

Указом Президента України нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (посмертно).

ПШЕНИЧНИЙ ВЛАДИСЛАВ МИКОЛАЙОВИЧ

19.06.1977 – 23.04.2023

Владислав Пшеничний народився 1977 року. Мешканець міста Старокостянтинів Хмельницької області.

Учень Старокостянтинівської загальноосвітньої школи I-III ступенів №1 з 1984 по 1992 рр.

З 1992 по 1995 рр. навчався у Старокостянтинівському професійно-технічному училищі за спеціальністю «Столяр».

У 18 років вступив до лав Збройних Сил України, де і залишився на службі, отримавши звання старший сержант. Був військовослужбовцем за покликанням.

Займався футболом, брав участь в обласних змаганнях.

Любив рибалити, збирати гриби.

З грудня 2018 по травень 2019 рр. – у зоні ООС.

З лютого 2022 р. виконував обов'язки старшого сержанта-командира відділення зенітного артилерійського взводу 127 роти охорони в/ч А2502, завдання по протиповітряній обороні аеродрому м. Старокостянтинів та визначених об'єктів.

Виконуючи бойове завдання, загинув поблизу н.п. Новобахмутівка Донецької області.

Був щедрим, добрим, спокійним, справедливим, який міг би зробити багато доброго і світлого у своєму житті. Але віддав його, обороняючи Батьківщину і всіх нас.

Нагороджений відзнакою Президента України «За оборону України» та орденом «За мужність» III ступеня (посмертно).

БОНДАР РОМАН ОЛЕКСАНДРОВИЧ

03.12.1986 – 27.04.2023

Дитячі та юнацькі роки Бондара Романа Олександровича пройшли у місті Старокостянтинів Хмельницької області.

Навчався у Старокостянтинівській загальноосвітній школі I-III ступенів № 1.

Був обдарованим – гарно малював, займався різьбленням по дереву, мав багато захоплень, мріяв стати архітектором.

До 24.02.2022 Роман проходив військову строкову службу, був зв'язківцем.

25.02.2022 добровільно, без погодження з рідними, пішов до військкомату.

Служив стрільцем роти охорони батальйону охорони 7 бригади тактичної авіації імені Петра Франка.

У березні 2023 р. був направлений до Зведеної стрілецької бригади Повітряних Сил ЗСУ для захисту східних кордонів України.

Загинув у квітні 2023 р. на Донеччині.

У нього залишилася мама, сестра та двоє племінників.

Багато добрих справ він міг би здійснити в житті, але не встиг.

Солдат Бондар Роман за особисту мужність, виявлену у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, самовіддане виконання військового обов'язку Указом Президента України нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (посмертно).

САВЧУК ВОЛОДИМИР ПЕТРОВИЧ

28.05.1982 – 18.05.2023

Зі спогадів матері Наталії Іванівни.

Вшановуємо пам'ять полеглого 18 травня 2023 року героя-земляка Савчука Володимира Петровича, який народився 28 травня 1982 р. у місті Старокостянтинів.

Закінчив загальноосвітню школу I-III ступенів № 1 у 1999 р. У цьому ж році вступив до Київського національного торговельно-економічного університету на спеціальність «Експертиза товарів і послуг», який закінчив 2004 р.

Працював у паливних компаніях, пройшовши шлях від менеджера із продажів до комерційного директора. За сумлінну працю та лідерські здібності нагороджений золотою медаллю за реалізацію 1000000 літрів нафтопродуктів у 2006 році.

У 2007 р. разом із партнером заснував приватне підприємство.

Колеги, які працювали з Володимиром Петровичем, відгукувалися про його лідерські та людські якості: «Наш шеф навчив нас працювати і достойно жити».

У 2022 році вступає до лав ЗСУ добровольцем у м. Старокостянтинові. Один із перших освоїв керування БПЛА.

Володимиру присвоїли звання лейтенанта. Проявивши наполегливість та свої лідерські якості, написав запит до Закарпатського округу, де стояв на обліку, щоб його відправили на Бахмутський напрямок за згодою. Володимир перевівся до 10-ї гірсько-штурмової бригади. За бойовий дух, наполегливість у знищенні ворога йому присвоїли звання старшого лейтенанта-командира зенітного ракетного взводу зенітної ракетної батареї зенітного ракетно-артилерійського дивізіону в/ч А426710 окремої гірсько-штурмової бригади «Едельвейс».

Бригада, якою він керував, виконувала всі завдання на відмінно.

«Якби усі офіцери були, як Савчук Володимир Петрович, було б набагато легше перемогти ворога», – згадує командир батальйону Андрій Шувалов.

Старший лейтенант Савчук Володимир Петрович помер 18 травня 2023 року у 59 військово-медичному шпиталі м.Слов'янськ від поранень під час мінометного обстрілу поблизу населеного пункту Веселе Бахмутського району Донецької області.

Похований на Алеї Слави у м.Бровари Київської області.

Нагороджений нагрудними знаками «10 гірсько-штурмова бригада» та «Гідність і честь», Орденом Богдана Хмельницького III ступеня.

САВЧУК ВОЛОДИМИР ПЕТРОВИЧ

Позивний «Сова»

28.05.1982 – 18.05.2023

Зі спогадів дружини Олени.

Народився року в місті в м.Старокостянтинів Хмельницької області. Закінчив ЗОШ I-III ступенів № 1 в 1999 році. Закінчив КНТЕУ по спеціальності «Експертиза товарів і послуг» в 2004 році. Працював в паливних компаніях, пройшовши шлях від менеджера з продажів до комерційного директора.

Одружений: дружина Османкіна Олена Миколаївна 1982 року народження, має доньку (Савчук Анастасія Володимирівна 2013 року народження).

Захоплювався спортом. В 2018 році брав участь у змаганнях свіран у Польщі **Swimrun Wiory**, де зайняли командою 3 місце: <https://www.facebook.com/goswimrunpl/>. В 2019 році проплив 14 км. на змаганнях **Oceanman Lago d'Orta Italy**. В 2021 році брав участь у змаганнях з триатлону **IRONMAN 70.3 Turkey**, де дистанція складається з 1,9 км. плавання, 90 км. індивідуального велосипедного заїзду та 21,1 км. бігу.

Вступив до лав ЗСУ в лютому 2022 року добровольцем, не зважаючи на те, що мав інвалідність 3 групи адже жив з однією ниркою. В липні 2022 року переведений до 10 окремої гірсько-штурмової бригади «Едельвейс» з власної ініціативи. В лавах ЗСУ пройшов шлях від молодшого лейтенанта до старшого лейтенанта, командира зенітного ракетного взводу зенітної ракетної батареї зенітного ракетно-артилерійського дивізіону в/ч А4267 підрозділу «Дика качка» 10 окремої гірсько-штурмової бригади «Едельвейс».

Старший лейтенант Савчук Володимир Петрович, командир зенітного ракетного взводу зенітної ракетної батареї зенітного ракетно- артилерійського дивізіону помер 18.05.2023 року у 59 Військово-медичному госпиталі м.Слов'янськ від поранень отриманих під час мінометного обстрілу поблизу н.п. Веселе Бахмутського району Донецької області.

Похований на Алеї Слави м. Бровари Київської області.

Нагороди:

Орден Богдана Хмельницького III ступеня (посмертно). Нагрудний знак «10 гірсько-штурмова бригада». Нагрудний знак «Гідність та честь».

ЛИСЮК СЕРГІЙ МИХАЙЛОВИЧ**29.11.1981 – 06.08.2023**

Народився 1981 р. у місті Старокостянтинів.

Навчався у Старокостянтинівській загальноосвітній школі I-III ступенів № 1 з 1989 по 1998 рр.

Після закінчення школи – в Старокостянтинівському професійно-технічному училищі, яке закінчив у 2000 році.

У тому ж 2000 р. розпочав військову службу за контрактом у 169-му навчальному центрі «Десна».

З 2002 р. – за контрактом у ЗСУ.

З 2017 по 2018 рр. проходив службу в зоні АТО водієм-механіком.

Тривалий час служив у рідному м. Старокостянтиніві у роті зв'язку та роті охорони.

Професійний пожежний впродовж 20 років.

Захоплювався моделюванням: колекціонував, збирав та виготовляв моделі літаків і гелікоптерів.

Лютий 2022 р. зустрів у м. Старокостянтиніві на посаді пожежного пожежного взводу в/ч А 2502.

Старший солдат Лисюк Сергій загинув 6 серпня 2023 р. при ліквідації наслідків масованого ворожого обстрілу м. Старокостянтинова.

Указом Президента України нагороджений (посмертно) відзнакою Президента України «За оборону України» та орденом «За мужність» III ступеня.

В пам'яті рідних він назавжди залишиться хорошим сином і братом, люблячим чоловіком та батьком. Колеги його згадують як професіонала, відданого своїй справі, завжди готового прийти на допомогу та виконати свій обов'язок перед Батьківщиною. Вдовою залишилася дружина Людмила, а сиротами двоє дітей.

САВИЦЬКИЙ ЛЮБОМИР ВОЛОДИМИРОВИЧ

12.11.1975 – 04.08.2024

Савицький Любомир народився 12 листопада 1975 р. в с.м. Делятин Надвірнянського району Івано-Франківської області.

Вже через рік переїхав жити в м. Старокостянтинів, тут пішов у дитячий садок і у 1983 році став учнем першого класу ЗОШ I-III ступенів №1.

Навчався сумлінно і старанно. Після закінчення школи у 1992 р. став студентом Рогатинського радгосп-технікуму, де здобув спеціальність «Фельдшер ветеринарної медицини».

Після закінчення технікуму працював за фахом ветлікарем в АП «Україна».

с. Сахнівці Старокостянтинівського району Хмельницької області.

У 2014 р. за покликом серця – учасник Революції Гідності. Був мужнім патріотом, що стояв на захисті демократичних цінностей, національних інтересів нашої держави.

З 2014 по 2020 рр. працював оператором АЗС.

В 2021 р. розпочав роботу на Старокостянтинівському заводі оператором лінії з виробництва харчової продукції.

В 2017 р. одружився, у шлюбі народилося троє синів: Любомир, Святослав і Гордій.

З березня 2022 р. – доброволець, молодший сержант, бойовий медик зенітного ракетно-артилерійського взводу роти вогневої підтримки в/ч А7182.

Неодноразово проходив військові навчання, у тому числі і за кордоном. Відзначений багатьма грамотами і подяками.

З 19.05.2024 р. – учасник боїв за м. Красногорівку Донецької області, де загинув 04 серпня 2024р. від ворожого скиду, отримавши травми, несумісні з життям.

На момент загибелі, воїн мав трьох неповнолітніх синів, найменшому виповнилося лише три тижні від народження. На жаль, Любомир так і не потримав свого найменшого новонародженого синочка на руках. Для рідних

він назавжди залишиться щирим українцем, патріотом своєї держави, коханим чоловіком, дбайливим і люблячим батьком, найкращим сином та братом, підтримкою та взірцевим воїном для бойових побратимів.

Любомир – назавжди вірний син України, взірцевий воїн та бойовий побратим.

КАТРЕВИЧ ВАДИМ АНДРІЙОВИЧ

25.12.2003 – 13.04.2025

Уродженець м. Скадовськ Херсонської області.

Випускник Старокостянтинівської загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів №1 у 2018 р.

21.06.2024р. закінчив військовий коледж сержантського складу Харківського національного університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба за спеціальністю «Інформаційні системи та технології». Відразу пішов на фронт (в/ч А1838).

Був оператором пересувного командного пункту управління польотами 208 Херсонської ракетно-зенітної бригади.

У травні 2025 р. планував одружитися...

У квітні 2025 р. загинув під Миколаєвом.

3. Результативність роботи Старокостянтинівської ЗОШ І-ІІІ ступенів № 1

Випускники-медалісти школи

Рік випуску	Кількість випускників	Нагороджено золотою медаллю	Нагороджено срібною медаллю	Грамота за особливі успіхи у вивченні окремих предметів
1965-1966	189	1	1	
1966-1967	125	1		
1967-1968	149	6	2	

1968-1969	163			
1969-1970	167	3		
1970-1971	135	6		
1971-1972	136	4		
1972-1973	121	4		
1973-1974	144	2		
1974-1975	147	3		15
1975-1976	156	5		11
1976-1977	156			
1977-1978	136	6		28
1978-1979	128	3		14
1979-1980	132	4		
1980-1981	112	5		36
1981-1982	92	3		34
1982-1983	102			24
1983-1984	86	5		27
1984-1985	58	8		26
1985-1986	56	5	2	18
1986-1987	50	3	3	18
1987-1988	66		7	9
1988-1989	63	2	7	
1989-1990	53	6	4	
1990-1991	60	6	2	
1991-1992	46	5	6	
1992-1993	46	7		
1993-1994	55	7	5	
1994-1995	43	7	1	22
1995-1996	63	6	3	
1996-1997	59	8	2	22
1997-1998	72	15	6	
1998-1999	60	13	6	8
1999-2000	86	16	4	
2000-2001	104	19	3	

2001-2002	59	8	1	
2002-2003	80	9	7	
2003-2004	94	13	3	
2004-2005	95	12	4	
2005-2006	105	14	11	6
2006-2007	101	16	5	2
2007-2008	72	5	4	3
2008-2009	51	2	4	8
2009-2010	102	8	3	8
2010-2011	92	11	8	9
2011-2012	61	9	3	4
2012-2013	59	8	1	12
2013-2014	60	4	2	19
2014-2015	74	5	4	18
2015-2016	57	4	2	1
2016-2017	54	3	3	5
2017-2018	81	3	3	15
2018-2019	54	5	1	9
2019-2020	62	4	1	8
2020-2021	69	6		7
2021-2022	62	6	1	18
2022-2023	83	7		7
2023-2024	83	4		9
2024-2025	84	7		6
Всего	5410	366	135	485

Призери Міжнародних та Всеукраїнських олімпіад

Рік	Прізвище та ім'я учня	Предмет, результативність	Прізвище, ім'я, по батькові вчителя
2006, 2007	Балабон Ольга	Міжнародна олімпіада з хімії. Бронзовий призер.	Васьковська Тетяна Анатоліївна
2007	Каменюк Катерина	Всеукраїнська олімпіада з української мови та літератури (II місце). Стипендіатка Кабінету Міністрів України.	Каменюк Світлана Миколаївна
2023, 2024	Сторожишин Антон	Всеукраїнська олімпіада з хімії (III місце).	Поліщук Світлана Степанівна

V. ІННОВАЦІЇ У ДІЯЛЬНОСТІ СТАРОКОСТЯНТИНІВСЬКОЇ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ І-ІІІ СТУПЕНІВ № 1

Інноваційна діяльність у закладі освіти – це процес впровадження нових ідей, технологій та підходів у навчальний, виховний та управлінський процеси для їх оновлення та підвищення якості. Вона охоплює використання комп'ютерних технологій, проєктних та інтерактивних методів, розробку нових освітніх технологій та створення умов для самореалізації учнів і вчителів. Така діяльність є важливою для розвитку особистості, яка може адаптуватися до сучасних умов, і вимагає від педагогів готовності до творчого пошуку та експериментів.

У 2017/2018 році 100 шкіл по всій Україні почали пілотувати новий Державний стандарт початкової загальної освіти. Наша школа - одна в місті, що долучилася до нового освітнього проєкту.

З 1 вересня 2017 року Старокостянтинівська ЗОШ І-ІІІ ступенів №1 - учасник всеукраїнського пілотного педагогічного експерименту «Нова українська школа» за темою «Розроблення та впровадження навчально-методичного забезпечення початкової освіти в умовах реалізації нового Державного стандарту початкової загальної освіти». (Наказ МОН від 13.07.2017 № 1028)

Була створена пілотна команда на чолі з директором школи Гудзь Н.В. і заступником директора Сідлецькою В.В.. До експерименту долучилися вчителі початкової школи Калібабчук Т.П. і Власюк О.А.

Впродовж пілотування наша команда були активними учасниками комунікацій «Освітні методики the LEGO Foundation в початковій школі», марафонів «Дистанційна реальність. Думаємо по-новому, діємо по-іншому», вебінарів «Діяльнісний підхід як наскрізний: розставляємо акценти», семінарів-нарад учасників пілотної команди області при ХОППО, майстер – класів з використанням різноманітних платформ. Наша команда взяла активну участь у вебінарі « Реалізація акмеологічного та комунікаційних підходів в едукативному просторі сучасної початкової освіти».

Впродовж проведення експерименту, пілотна команда ділилася досвідом роботи та своїми напрацюваннями з колегами області та України, побувавши у Львові, Києві, Рівному, Хмельницькому, Кам'янець-Подільському, Славуті. До пілотної команди у впровадженні інновацій долучалася завжди кафедра початкової школи.

Впродовж 2024-2025 н.р. наш заклад був не просто школою, а справжнім полігоном для освітніх інновацій. Саме з цього часу розпочалося впровадження нового Держстандарту для 7-9 класів (проект НУШ), запущено новий Всеукраїнський проєкт зі STEM-освіти, впроваджено та апробовано сучасні модельні програми і навчальні матеріали.

Педагоги освітнього закладу стали першопрохідцями у використанні нових модельних програм, рекомендованих МОН (українська мова та література, математика, біологія, географія, фізика, хімія, інформатика, нові інтегровані курси: «Здоров'я, безпека та добробут», «Мистецтво» та «STEM»)

Інноваційна діяльність на базі Старокостянтинівської ЗОШ І-ІІІ ступенів № 1:

- апробація 22 проєктів підручників для 8 класу;
- 14 травня 2025 року пройшов семінар «Від пілотування до впровадження»;
- у вересні 2024 року долучилися до нового всеукраїнського проєкту «Науково-методичне забезпечення STEM-освіти» (триватиме до 2027 року);
- з 21 по 25 квітня тиждень «STEM-Весна 2025».

Наші вчителі активно освоюють цифровий простір:

- Ведуть професійні блоги (Самолук О.Д., Бойко О.М., Слюсаренко С.О. та інші).
- Створюють YouTube-канали та відеолекції (Каменюк С.М., Мосейчук О.М.).
- Розробляють унікальні цифрові інструменти, як-от «Флешкартки з фізики» (Кобилинська Н.В.).

○ Проєктна діяльність зі STEM висвітлюється на сайті:
stem-st-school1.blogspot.com

Міжнародна співпраця. Діяльність закладу щодо реалізації міжнародного співробітництва реалізується через співробітництво нашого закладу та технічним профільним ліцеєм м. Ченстохова (Польща). Така взаємодія є ефективним засобом європейської інтеграції України, а також практичним механізмом впровадження європейських стандартів на регіональному та місцевому рівнях. З 2023 року укладений двосторонній договір про співпрацю між нашими навчальними закладами. Впродовж двох років відбулося 7 онлайн-зустрічей з учнями ліцею (Польща) та десятикласниками нашої школи. Кожна зустріч – цікава, змістовна, пізнавальна. Атмосфера – товариська, дружня. Після кожного заходу – бажання більше пізнати про європейські країни, їх побут, культуру, звичаї. З 7 по 12 квітня 2025 року делегація Старокостянтинівської ЗОШ І- II ступенів № 1 у складі 15 учнів, директора школи Валентини Сідлецької та заступника директора Тетяни Мазур побувала у Польщі на запрошення начальника відділу освіти м. Ченстохова пана Рафала Петровського та директорки об'єднання технічних шкіл пані Патріції Розпондек.

Серед колективних досягнень варто відзначити широку участь педагогів у семінарах та конференціях обласного та всеукраїнського рівнів, що свідчить про їхнє прагнення до обміну досвідом та ознайомлення з актуальними освітніми трендами. Значний обсяг публікаційної активності, включаючи статті у фахових виданнях та методичні розробки, демонструє науково-методичний потенціал колективу. Розробка та апробація інноваційних навчальних матеріалів, у тому числі для НУШ, є вагомим внеском у розвиток освітнього контенту.